

't Ezelsvel

Postiljon van de Vlaamse Academici – Regio Brugge

Nr. 140 – Juli '25 (Memoires van een taalman)

Stappen, slepen en slingeren

HUGO BROUCKAERT

hugo.brouckaert@skynet.be

Heel lang geleden, toen er nog normen en waarden waren, kon een burger die vond dat hem of haar onrecht was aangedaan, zich volgens de regels van de wet tot een rechtbank wenden of richten met het verzoek een zaak te behandelen. Hij of zij kon, om het formeel te stellen, een zaak aanhangig maken.

Die terminologie werd rond het einde van de vorige eeuw verlaten omdat iedereen begon te **stappen**. Politicus A stapt uit de fractie en neemt zitting als onafhankelijke. Mevrouw B stapt op en laat haar man met de kinderen achter. De heer C, actievoerder van beroep, stapt naar de Raad van State. Ook de menselijke waardigheid ontsnapt er niet aan: tegenwoordig stapt men ook uit het leven. Er wordt overal licht overheen gestapt.

Men stapt nu dus ook naar de rechtbank of, concreter nog, rechtstreeks naar de rechter om iemand aan te klagen. Ook dat wordt stilaan verleden tijd. Het is vandaag de dag gebruikelijk om iemand voor de rechter te **slepen**. Ik verneem uit de betere dagbladers dat een advocaat heel Rome voor de rechter wil slepen omdat hij de Romein Pontius Pilatus verantwoordelijk acht voor de moord op Jezus Christus.

Dat slepen van menselijke wezens achtte ik iets uit de holentijd, toen woest uitzierende troglodieten met de ene hand een knots vasthielden en met de andere,

als huwelijksaanzoek, een jonge vrouw bij de haren hun grot binnensleepten, een gebruik dat nog leeft in cartoons met melige onderschriften. Sinds de vrouwenemancipatie slaapt de vrouw haar man mee naar de koopjes, maar dat is iets voor een ander stukje.

Die toenemende verruwing in de maatschappij uit zich dus ook in de opgang van de werkwoorden die een beweging aangeven.

Het beëindigen van een arbeidsovereenkomst of het afdanken van een partner heet thans **buitenzwieren**. Opstappen hoeft in dat geval niet meer. Amateurfilmpjes en compromitterende foto's worden op het internet **gezwierd** en een goede kennis van mij **zoeft** e-mailberichten door. Oom agent geeft ons geen beschaafde bekeuring meer, maar **slingert** ons meedogenloos op de bon.

Wie in een bijeenkomst iets op te merken heeft, **gooit** het in de groep en wie zich met overtuiging voor iets wil inzetten, moet zich **smijten**!

Smijten, gooien en werpen zijn dagelijkse kost geworden. Jeroen Meus **zwierd** allerlei in zijn potten. Ook een benzinetank wordt niet meer gevuld, maar **volgegooid**. In het hooggebergte wordt zelfs met fietsen **gegooid**. Ik las dat Pogacar in de vorige Ronde van Frankrijk als eerste zijn fiets over de top van de Tourmalet gooide.

Het is gelukkig niet allemaal agressie wat de klok slaat. **Fietsen** bijvoorbeeld kan ook op een vreedzame wijze gebeuren en dat is met name het geval in de politiek, een domein waar men veeleer achterbakse list en lagen en dolksteken in de rug verwacht. Een gat in de begroting werd vroeger opgevuld, zoals dat met gaten gaat. Thans worden die door de regeringen **dichtgefietst**. Tot slot nog een frappant voorbeeld. In België slaapt (!) het altijd een tijdje aan om een Europees commissaris aan te wijzen. Europees Commissievoorzitter Juncker **fietste** - volgens de journalisten - enkele jaren geleden door onze federale regeringsvorming heen, door van België een vrouwelijke commissaris te eisen. Juncker kennende, zal het wel een beetje zigzaggend geweest zijn.